

Službeni list

Europske unije

C 209

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.
22. lipnja 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2020/C 209/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 209/02	Predmet C-838/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2019. uputio Tribunal de commerce de Bordeaux (Francuska) – Boé Aquitaine SELARL protiv Mercialys SA	2
2020/C 209/03	Predmet C-860/19 P: Žalba koju je 24. studenoga 2019. podnio Nathaniel Magnan protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 25. rujna 2019. u predmetu T-99/19, Magnan protiv Komisije	2
2020/C 209/04	Predmet C-939/19: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2019. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) – Flightright GmbH protiv Eurowings GmbH	3
2020/C 209/05	Predmet C-54/20 P: Žalba koju je 30. siječnja 2020. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 20. studenoga 2019. u predmetu T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano i dr. protiv Komisije	3

2020/C 209/06	Predmet C-56/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2020. uputio Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Njemačka) – AR protiv Stadt Pforzheim	4
2020/C 209/07	Predmet C-65/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – VI protiv KRONE-a – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG.	4
2020/C 209/08	Predmet C-66/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2020. uputila Procura della Repubblica di Trento (Italija) – Kazneni postupak protiv XK	5
2020/C 209/09	Predmet C-91/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. veljače 2020. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) – LW protiv Savezne Republike Njemačke	5
2020/C 209/10	Predmet C-96/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. veljače 2020. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) – Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri	6
2020/C 209/11	Predmet C-100/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2020. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – XY protiv Hauptzollamt B	7
2020/C 209/12	Predmet C-102/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH protiv eprimo GmbH	7
2020/C 209/13	Predmet C-118/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2020. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – JY	8
2020/C 209/14	Predmet C-120/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2020. uputio Sąd Najwyższy (Poljska) – Koleje Mazowieckie protiv Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.	9
2020/C 209/15	Predmet C-121/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. ožujka 2020. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nizozemska) – VG protiv Minister van Buitenlandse Zaken	9
2020/C 209/16	Predmet C-127/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2020. uputio Sąd Rejonowy w Gliwicach (Poljska) – D. Spółka Akcyjna protiv W. Zrt	10
2020/C 209/17	Predmet C-132/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2020. uputio Sąd Najwyższy (Poljska) – BM, DM, EN protiv Getin Noble Bank S.A.	11
2020/C 209/18	Predmet C-133/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2020. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – European Pallet Association e. V. protiv PHZ BV	12
2020/C 209/19	Predmet C-135/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. ožujka 2020. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) — JS protiv Câmara Municipal de Gondomar	13
2020/C 209/20	Predmet C-137/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. ožujka 2020. uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) – MV protiv SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos S.A.	14

2020/C 209/21	Predmet C-142/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2020. uputio Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Italija) – Analisi G. Caracciolo srl protiv Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione i dr.	14
2020/C 209/22	Predmet C-143/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2020. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – A protiv O	15
2020/C 209/23	Predmet C-151/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Bundeswettbewerbsbehörde protiv Nordzucker AG i dr.	17
2020/C 209/24	Predmet C-154/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2020. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – Kemwater ProChemie s. r. o. protiv Odvolací finanční ředitelství	18
2020/C 209/25	Predmet C-161/20: Tužba podnesena 14. travnja 2020. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije	18
2020/C 209/26	Predmet C-169/20: Tužba podnesena 23. travnja 2020. — Europska komisija protiv Portugalske Republike	19
2020/C 209/27	Predmet C-180/20: Tužba podnesena 24. travnja 2020. – Europska Komisija protiv Vijeća Europske unije	20

Opći sud

2020/C 209/28	Predmet T-653/18: Presuda Općeg suda od 26. ožujka 2020. – Armani protiv EUIPO-a – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije GIORGIO ARMANI le sac 11 – Raniji nacionalni verbalni i figurativni žigovi LESAC i lesac – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001”)	22
2020/C 209/29	Predmet T-654/18: Presuda Općeg suda od 26. ožujka 2020. – Armani protiv EUIPO-a – Asunción (le Sac 11) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije le sac 11 – Raniji nacionalni verbalni i figurativni žigovi LESAC i lesac – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001”)	22
2020/C 209/30	Predmet T-707/18: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Tilly-Sabco protiv Vijeća i Komisije („Poljoprivreda – Izvozne subvencije – Meso peradi – Uredba (EU) 2018/1277 donesena nakon što je Provedbena uredba (EU) br. 689/2013 poništena presudom Suda – Nadležnost donositelja akta – Zloupotreba postupka – Obveza obrazlaganja – Izvanugovorna odgovornost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila koje dodjeljuje prava pojedincima – Šteta”)	23
2020/C 209/31	Predmet T-752/18: Presuda Općeg suda od 26. ožujka 2020. – Tecnodidattica protiv EUIPO-a (Oblik stalka globusa i lampe) („Žig Europske unije – Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije – Oblik stalka globusa i lampe – Apsolutni razlog za odbijanje – Znak koji se isključivo sastoji od oblika proizvoda koji je potreban kako bi se postigao tehnički rezultat – Članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe (EU) 2017/1001) – Nepostojanje ukrasnih ili domišljatih elemenata koji imaju važnu ili bitnu ulogu”)	24

2020/C 209/32	Predmet T-73/19: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Bergslagernas Järnvaru protiv EUIPO-a – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (alat za cijepanje drva) („Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje ništavosti – Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje alat za cijepanje drva – Raniji nacionalni dizajn – Razlog ništavosti – Nedostatak individualnog karaktera – Nedostatak drugačijeg ukupnog dojma – Članak 6. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Povreda prava obrane – Članak 62. Uredbe br. 6/2002”)	24
2020/C 209/33	Predmet T-106/19: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Abarca protiv EUIPO-a – Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije ABARCA SEGUROS – Raniji verbalni žig Europske unije ABANCA – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	25
2020/C 209/34	Predmet T-109/19: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a – Döhler (TasteSense) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije TasteSense – Raniji verbalni žig Europske unije MultiSense – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	26
2020/C 209/35	Predmet T-496/19: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – CV i dr. protiv Komisije („Javna služba – Dužnosnici – Primici od rada – Koeficijent ispravka – Fiksna naknada troškova – Troškovi smještaja – Obveza obrazlaganja – Dužnost brižnog postupanja – Istovjetna kupovna moć – Jednako postupanje”)	26
2020/C 209/36	Predmet T-497/19: Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – CZ i dr. protiv ESVD-a („Javna služba – Dužnosnici – Primici od rada – Koeficijent ispravka – Fiksna naknada troškova – Troškovi smještaja – Obveza obrazlaganja – Dužnost brižnog postupanja – Istovjetna kupovna moć – Jednako postupanje”)	27
2020/C 209/37	Predmet T-549/19: Presuda Općeg suda od 27. travnja 2020. – Axactor protiv EUIPO-a – Axa (AXACTOR) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)	27
2020/C 209/38	Predmet T-623/19: Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2020. – ArcelorMittal Bremen protiv Komisije („Tužba zbog propusta – Direktiva 2003/87/EZ – Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova – Odluka 2011/278/EU – Prijelazna pravila za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica – Izmjena u nacionalnoj tablici dodjele u odnosu na Njemačku za razdoblje od 2013. do 2020. – Značajno proširenje kapaciteta – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)	28
2020/C 209/39	Predmet T-146/20 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. svibnja 2020. – Csordas i dr./Komisija („Privremena pravna zaštita – Javna služba – Izbori lokalnog ogranka u Luksemburgu odbora osoblja Komisije – Pravilnost – Obveza nadzora institucije – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje fumus boni juris”)	29
2020/C 209/40	Predmet T-179/20: Tužba podnesena 18. ožujka 2020. – JP protiv Komisije	29
2020/C 209/41	Predmet T-210/20: Tužba podnesena 20. travnja 2020. – Square protiv EUIPO-a (\$ Cash App)	30
2020/C 209/42	Predmet T-211/20: Tužba podnesena 20. travnja 2020. – Square protiv EUIPO-a (\$ Cash App)	31
2020/C 209/43	Predmet T-219/20: Tužba podnesena 15. travnja 2020. – JK protiv Komisije	32

2020/C 209/44	Predmet T-223/20: Tužba podnesena 23. travnja 2020. – Orion protiv Komisije	32
2020/C 209/45	Predmet T-230/20: Tužba podnesena 27. travnja 2020. – PNB Banka protiv ESB-a	33
2020/C 209/46	Predmet T-231/20: Tužba podnesena 23. travnja 2020. – Price protiv Vijeća	35
2020/C 209/47	Predmet T-238/20: Tužba podnesena 1. svibnja 2020. – Ryanair protiv Komisije	36
2020/C 209/48	Predmet T-239/20: Tužba podnesena 30. travnja 2020. – Stada Arzneimittel protiv EUIPO-a – Pfizer (RUXXIMLA)	37
2020/C 209/49	Predmet T-248/20: Tužba podnesena 5. svibnja 2020. – Stada Arzneimittel protiv EUIPO-a – Pfizer (RUXYMLA)	38
2020/C 209/50	Predmet T-257/20: Tužba podnesena 7. svibnja 2020. – González Calvet protiv SRB-a	39
2020/C 209/51	Predmet T-266/20: Tužba podnesena 8. svibnja 2020. – Global Chartered Controller Institute protiv EUIPO-a– CFA Institute (CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)	40

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2020/C 209/01)

Posljednja objava

SL C 201, 15.6.2020.

Prethodne objave

SL C 191, 8.6.2020.

SL C 175, 25.5.2020.

SL C 162, 11.5.2020.

SL C 161, 11.5.2020.

SL C 137, 27.4.2020.

SL C 129, 20.4.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. studenoga 2019. uputio Tribunal de commerce de Bordeaux (Francuska) – Boé Aquitaine SELARL protiv Mercialys SA

(Predmet C-838/19)

(2020/C 209/02)

*Jezik postupka: francuski***Sud koji je uputio zahtjev**

Tribunal de commerce de Bordeaux

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Boé Aquitaine SELARL

Tuženik: Mercialys SA

Rješenjem od 19. ožujka 2020. Sud (deveto vijeće) proglasio je zahtjev za prethodnu odluku očito nedopuštenim.

Žalba koju je 24. studenoga 2019. podnio Nathaniel Magnan protiv rješenja Općeg suda (peto vijeće) od 25. rujna 2019. u predmetu T-99/19, Magnan protiv Komisije

(Predmet C-860/19 P)

(2020/C 209/03)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Žalitelj: Nathaniel Magnan (zastupnik: J. Fayolle, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Rješenjem od 26. ožujka 2020. Sud (šesto vijeće) odbio je žalbu.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. prosinca 2019. uputio Amtsgericht Düsseldorf (Njemačka) –
Flightright GmbH protiv Eurowings GmbH**

(Predmet C-939/19)

(2020/C 209/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Flightright GmbH

Tuženik: Eurowings GmbH

U predmetu je odlučeno rješenjem Suda Europske unije (osmo vijeće) od 30. travnja 2020.

**Žalba koju je 30. siječnja 2020. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (osmo vijeće)
od 20. studenoga 2019. u predmetu T-502/16, Stefano Missir Mamachi di Lusignano i dr. protiv
Komisije**

(Predmet C-54/20 P)

(2020/C 209/05)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Schima, T. S. Bohr, G. Gattinara, agenti)

Druge stranke u postupku: Stefano Missir Mamachi di Lusignano, u svojstvu nasljednika Livija Missira Mamachija di Lusignana, Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin, u svojstvu nasljednice Livija Missira Mamachija di Lusignana, Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano, u svojstvu nasljednice Livija Missira Mamachija di Lusignana, Carlo Amedeo Missir Mamachi di Lusignano, Giustina Missir Mamachi di Lusignano, Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, Filiberto Missir Mamachi di Lusignano

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu u dijelu u kojem je Opći sud naložio Komisiji naknadu neimovinske štete koju su pretrpjeli Maria Letizia Missir i Stefano Missir nakon smrti Alessandra Missira;
- sam odluči o predmetu i odbaci tužbu u prvom stupnju kao nedopuštenu;
- naloži Stefanu Missiru i Mariji Laetiziji Missir snošenje troškova u ovom i u prvostupanjskom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe, Komisija ističe dva žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog podijeljen je u dva dijela; prvim dijelom osporava se pogreška koja se tiče prava u tumačenju pojma osobe „na koju se primjenjuje” Pravilnik o osoblju; navedeni prvi dio usmjeren je protiv točaka 48. do 64. pobijane presude; drugim dijelom, podredno, žalitelj ističe pogrešku koja se tiče prava u priznanju prava na naknadu neimovinske štete u korist brata i sestre preminulog dužnosnika temeljem Pravilnika; navedeni dio usmjeren je protiv točaka 134. i 135. pobijane presude.

Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja kada je riječ o nalaganju Komisiji da naknadi nematerijalnu štetu koju su pretrpjeli brat i sestra preminulog dužnosnika, a koja proizlazi iz smrti potonjega; navedeni drugi žalbeni razlog istaknut je protiv točaka 154. do 168. te 171. do 172. i 181. pobijane presude.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2020. uputio Verwaltungsgerichtshof
Baden-Württemberg (Njemačka) – AR protiv Stadt Pforzheim**

(Predmet C-56/20)

(2020/C 209/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Visoki upravni sud Bavarske, Njemačka Baden-Württemberga)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AR

Tuženik: Stadt Pforzheim

Prethodno pitanje

Protive li se pravu Unije, osobito Direktivi 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o vozačkim dozvolama⁽¹⁾ odredbe nacionalnog prava u skladu s kojima uslijed odluke o odbijanju priznanja valjanosti u smislu članka 11. stavka 4. drugog podstavka Direktive 2006/126/EZ stranu vozačku dozvolu Zajednice u obliku kartice koja pripada osobi koja nema uobičajeno boravište u tuzemstvu odmah treba dostaviti tuzemnom nadležnom tijelu kako bi to tijelo u vozačku dozvolu unijelo napomenu o nepostojanju prava na upravljanje vozilom u tuzemstvu, a ta se napomena (o zabrani vožnje) na vozačku dozvolu Zajednice u obliku kartice unosi stavljanjem crvenog, kosom crtom precrtanog slova „D” u polje 13 (na primjer u obliku naljepnice)?

⁽¹⁾ SL 2006., L 403, str. 18.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 8., str. 107. i ispravak SL 2016., L 169, str. 18.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – VI
protiv KRONE-a – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG.**

(Predmet C-65/20)

(2020/C 209/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VI

Tuženik: KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. u vezi s člankom 1. i člankom 6. Direktive Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode ⁽¹⁾ tumačiti na način da se (neispravnim) proizvodom treba smatrati i fizički primjerak dnevnih novina koji u stručnom smislu sadržava netočnu zdravstvenu preporuku pridržavanje koje uzrokuje štetu po zdravlje?

⁽¹⁾ SL 1985., L 210, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 22., str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. siječnja 2020. uputila Procura della Repubblica di Trento
(Italija) – Kazneni postupak protiv XK**

(Predmet C-66/20)

(2020/C 209/08)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Procura della Repubblica di Trento

Stranka u glavnom postupku

XK

Druga stranka u postupku

Finanzamt Münster

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. prvi stavak točku (c) podtočku ii. Direktive 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima ⁽¹⁾, u dijelu u kojem se predviđa da tijelo izdavatelj može biti i „bilo koje drugo nadležno tijelo, kako je određeno u državi izdavateljici, koje u dotičnom slučaju djeluje kao istražno tijelo u kaznenom postupku s nadležnošću za prikupljanje dokaza u skladu s nacionalnim pravom”, ali se pritom određuje da se „prije prosljeđivanja tijelu izvršitelju, Europski [...] istražni nalog potvrđuje nakon što sudac, sud, istražni sudac ili javni tužitelj u državi izdavateljici pregleda njegovu sukladnost s uvjetima za izdavanje europskog istražnog naloga u okviru ove Direktive, a posebno s uvjetima iz članka 6. stavka 1.”, tumačiti na način da državi članici dopušta da upravno tijelo oslobodi obveze da zatraži potvrdu Europskog istražnog naloga time što to tijelo kvalificira kao „pravosudno tijelo u smislu članka 2. Direktive”?

⁽¹⁾ SL 2014, L 130, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. veljače 2020. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
LW protiv Savezne Republike Njemačke**

(Predmet C-91/20)

(2020/C 209/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LW

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi odredba države članice prema kojoj se maloljetnom nevjenčanom djetetu osobe, kojoj je odobren status izbjeglice, treba odobriti status izbjeglice izveden iz tog statusa (tzv. zaštita članova obitelji izbjeglice) i u slučaju da to dijete, preko drugog roditelja, svakako posjeduje i državljanstvo druge zemlje koja nije istovjetna zemlji podrijetla izbjeglice i čiju zaštitu može zatražiti?
2. Treba li članak 23. stavak 2. Direktive 2011/95/EU tumačiti na način da ograničenje, prema kojem se članovima obitelji pravo na povlastice navedene u člancima 24. do 35. te direktive treba dati samo ako je to u skladu s osobnim pravnim statusom člana obitelji, u okolnostima opisanima u prvom pitanju zabranjuje odobravanje maloljetnom djetetu statusa izbjeglice izvedenog iz statusa priznatog izbjeglice?
3. Je li za odgovor na prvo i drugo pitanje relevantna okolnost je li za dijete i njegove roditelje moguće i razumno da borave u zemlji čije državljanstvo imaju dijete i njegova majka, čiju zaštitu mogu zatražiti i koja nije istovjetna zemlji podrijetla izbjeglice (oca) ili je dovoljno da se jedinstvo obitelji na području Njemačke održi na temelju pravila kojima se uređuje pravo boravka?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. veljače 2020. uputio Corte suprema di cassazione (Italija) –
Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri**

(Predmet C-96/20)

(2020/C 209/10)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte suprema di cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ordine Nazionale Biologi, MX, NY, OZ

Tuženik: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbu članka 9. stavka 2. Direktive 2002/98/EZ o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka ⁽¹⁾, tumačiti na način da se navođenjem, među ostalim minimalnim uvjetima kvalifikacija za pristup funkciji odgovorne osobe ustanove koja obavlja transfuzijske djelatnosti, uvjeta posjedovanja akademske kvalifikacije „u području medicinskih ili bioloških znanosti”, objema kategorijama osoba s diplomom iz tih područja izravno dodjeljuje pravo da mogu obavljati funkciju odgovorne osobe ustanove koja obavlja transfuzijske djelatnosti?
2. Slijedom toga, dopušta li se pravom Unije ili se njime onemogućuje da se nacionalnim pravom isključi mogućnost da navedenu funkciju odgovorne osobe ustanove koja obavlja transfuzijske djelatnosti mogu obavljati osobe s diplomom iz područja bioloških znanosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ (SL 2003., L 33, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 83.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2020. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – XY
protiv Hauptzollamt B**

(Predmet C-100/20)

(2020/C 209/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: XY

Tuženik: Hauptzollamt B

Prethodno pitanje

Treba li prema pravu Unije platiti kamate po osnovi prava na povrat nepravilno utvrđenog poreza na električnu energiju ako se utvrđenje nižeg iznosa poreza na električnu energiju temeljilo na fakultativnom sniženju poreza iz članka 17. stavka 1. točke (a) Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije ⁽¹⁾, a utvrđenje prevelikog iznosa poreza uzrokovano je isključivo pogreškom počinjenom primjenom nacionalnog propisa donesenog radi prenošenja članka 17. stavka 1. točke (a) Direktive 2003/96 na spor?

⁽¹⁾ SL 2003., L 283, str. 51. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. veljače 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – StWL
Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH protiv eprimo GmbH**

(Predmet C-102/20)

(2020/C 209/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: StWL Städtische Werke Lauf a.d. Pegnitz GmbH

Tuženik: eprimo GmbH

Druga stranka u postupku: Interactive Media CCSP GMBH

Prethodna pitanja

1. Je li pojmom slanja u smislu druge rečenice članka 2. točke (h) Direktive 2002/58/EZ ⁽¹⁾ obuhvaćena situacija u kojoj korisnik elektroničkih komunikacijskih usluga poruku ne šalje putem pružatelja usluga na elektroničku „adresu” drugog korisnika, nego se nakon otvaranja lozinkom zaštićene internetske stranice određenog računa elektroničke pošte automatski prikazuje putem reklamnog poslužitelja („ad-server”) na određenim tomu namijenjenim prostorima ulaznog spremnika elektroničke pošte nasumično odabranog korisnika (oglašavanje putem ulaznih spremnika)?

2. Podrazumijeva li preuzimanje poruke u smislu druge rečenice članka 2. točke (h) Direktive 2002/58 da primatelj, nakon što je saznao za postojanje poruke, pokrene programsko-tehnički zadan prijenos podataka o porukama dobrovoljnim zahtjevom za preuzimanje ili je dovoljno da se prikaz poruke u ulaznom spremniku određenog računa elektroničke pošte pokrene na način da korisnik otvori lozinkom zaštićenu internetsku stranicu svojeg računa elektroničke pošte?
3. Radi li se također o elektroničkoj pošti u smislu članka 13. stavka 1. Direktive 2002/58 ako poruka nije poslana pojedinačnom primatelju koji je konkretno utvrđen već prije slanja, nego se prikaže u ulaznom spremniku nasumično odabranog korisnika?
4. Radi li se o uporabi elektroničke pošte u svrhu izravnog marketinga u smislu članka 13. stavka 1. Direktive 2002/58 isključivo ako se utvrdi opterećenje za korisnika koje nadilazi neugodnost?
5. Radi li se o pojedinačnom oglašavanju koje ispunjava uvjete „nuđenja” u smislu prve rečenice točke 26. Priloga I. Direktivi 2005/29/EZ ⁽²⁾ isključivo ako se klijent kontaktira tradicionalnim sredstvom namijenjenim individualnoj komunikaciji između pošiljatelja i primatelja ili je dovoljno da se, kao što je to slučaj s oglašavanjem o kojem je riječ u ovom sporu, pojedinačna veza uspostavi prikazom oglasa u ulaznom spremniku privatnog računa elektroničke pošte i, prema tome, na mjestu u kojem klijent očekuje poruke koje su mu pojedinačno upućene?

⁽¹⁾ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL 2002., L 201, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 52., str. 111.)

⁽²⁾ Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi) (SL 2005., L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101. i ispravak SL 2016., L 332, str. 25.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2020. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – JY

(Predmet C-118/20)

(2020/C 209/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: JY

Tuženo tijelo: Wiener Landesregierung

Prethodna pitanja

1. Je li situacija fizičke osobe koja se, poput podnositelja revizije u glavnom postupku, odrekla svojeg državljanstva jedne jedine države članice Europske unije i stoga svojeg statusa građanina Unije kako bi u skladu s potvrdom o dodjeljivanju državljanstva druge države članice koje je zatražila dobila to državljanstvo, a njezina mogućnost ponovnog stjecanja statusa građanina Unije naknadno je uklonjena povlačenjem te potvrde, zbog svoje naravi i svojih posljedica, obuhvaćena pravom Unije, tako da prilikom povlačenja potvrde o dodjeljivanju državljanstva treba uzeti u obzir pravo Unije?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Trebaju li nadležna nacionalna tijela, uključujući prema potrebi nacionalne sudove, u okviru odlučivanja o povlačenju potvrde o dodjeljivanju državljanstva države članice utvrditi je li povlačenje potvrde kojim se uklanja mogućnost ponovnog stjecanja statusa građanina Unije, s obzirom na posljedice tog povlačenja na situaciju dotične osobe, u skladu s načelom proporcionalnosti sa stajališta prava Unije?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2020. uputio Sąd Najwyższy (Poljska) – Koleje Mazowieckie protiv Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

(Predmet C-120/20)

(2020/C 209/14)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Koleje Mazowieckie

Tuženik: Skarb Państwa – Minister Infrastruktury i Budownictwa obecnie Minister Infrastruktury i Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, PKP Polskie Linie Kolejowe S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe Direktive 2001/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2001. ⁽¹⁾, a osobito članak 4. stavak 5. i članak 30. stavke 1., 3., 5. i 6. te direktive tumačiti na način da im se protivi to da željeznički prijevoznik traži naknadu štete od države članice, a da se pritom ne provodi sudski nadzor odluke nadzornog tijela, zbog pogrešnog prenošenja Direktive u situaciji u kojoj je element naknade štete preplaćena pristojba za korištenje željezničke infrastrukture?
2. Je li utvrđenje da se na temelju prava Zajednice pravo na naknadu štete zbog nepravilne primjene prava Europske unije, a osobito zbog nepravilnog prenošenja ili neprenošenja direktive, priznaje samo ako se povrijeđenim pravim pravilom dodjeljuju prava pojedincima, ako je povreda prava kvalificirana (osobito u obliku očite i ozbiljne povrede diskrecijske ovlasti država članica prilikom prenošenja direktive), a uzročna veza između povrede i štete izravna, protivno odredbi prava države članice koja u tim slučajevima priznaje pravo na naknadu štete pod blažim uvjetima?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2001. o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti (SL 2001, L 75, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 27.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. ožujka 2020. uputio Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Nizozemska) – VG protiv Minister van Buitenlandse Zaken

(Predmet C-121/20)

(2020/C 209/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VG

Tuženik: Minister van Buitenlandse Zaken

Prethodno pitanje

Mijenja li se donekle odgovor na prethodna pitanja u predmetima registriranim na Sudu pod brojevima C-225/19 i C-226/19 ako nije objavljeno ili poznato koja je zemlja prilikom prethodnog savjetovanja u skladu s člankom 22. Zakonika o vizama ⁽¹⁾ podnijela prigovor na izdavanje vize podnositelju zahtjeva?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama) (SL 2009., L 243, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 12., str. 8; i ispravak SL 2018., L 284, str. 38.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2020. uputio Sąd Rejonowy w Gliwicach (Polska) –
D. Spółka Akcyjna protiv W. Zrt**

(Predmet C-127/20)

(2020/C 209/16)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy w Gliwicach

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: D. Spółka Akcyjna

Tuženik: W. Zrt

Prethodno pitanje

Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 ⁽¹⁾ tumačiti na način da je zračni prijevoznik čiji se zrakoplov sudario s pticom, u okviru razumnih mjera koje mora poduzeti, dužan u fazi planiranja letova u sustavu rotacije predvidjeti dostatno pričuveno vrijeme za provedbu potrebnih sigurnosnih provjera?

te u slučaju niječnog odgovora:

Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.) tumačiti na način da je zračni prijevoznik čiji se zrakoplov sudario s pticom, u okviru razumnih mjera koje mora poduzeti, dužan odrediti raspored radnog vremena ili posadu na način da bude spremna za obavljanje letačke dužnosti odmah nakon provođenja potrebnih sigurnosnih provjera, neovisno o ograničenjima trajanja leta i radnog vremena te zahtjevima u pogledu odmora određenima u Prilogu III. Uredbi Komisije (EU) br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama ⁽²⁾?

⁽¹⁾ SL 2004., L 46, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. ispravak SL 2019., L 119, str. 202.

⁽²⁾ SL 2012., L 296, str. 1., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 24., str. 132. i ispravak SL 2016., L 350., str. 126.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. ožujka 2020. uputio Sąd Najwyższy (Poljska) – BM, DM, EN
protiv Getin Noble Bank S.A.**

(Predmet C-132/20)

(2020/C 209/17)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: BM, DM, EN

Tuženici: Getin Noble Bank S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2., članak 4. stavak 3. članak 6. stavke 1. i 3. i članak 19. stavak 1. drugi podstavak Ugovora o Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: UEU) u vezi s člankom 47. stavcima 1. i 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) i člankom 267. trećim stavkom UFEU-a te članak 38. Povelje i članak 7. stavke 1. i 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾ tumačiti na način da je neovisan i nepristran sud koji ima odgovarajuće kvalifikacije u smislu prava Europske unije političko tijelo u kojem zasjeda osoba koju je na dužnost suca (suda višeg stupnja) prvi put ili ponovno imenovalo tijelo izvršne vlasti države s totalitarnim, nedemokratskim, komunističkim sustavom vlasti („Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej” (Državno vijeće Narodne Republike Poljske)) na zahtjev ministra pravosuđa te države, osobito s obzirom na: 1. nedostatak transparentnosti kriterija za imenovanje, 2. mogućnost opoziva suca u svakom trenutku, 3. nesudjelovanje sudske samouprave u postupku imenovanja i 4. odgovarajućih tijela javnih vlasti oblikovanih u demokratskim izborima, što može ugroziti povjerenje koje pravosuđe mora uživati u demokratskom društvu?
2. Je li za rješavanje pravnog pitanja iz točke 1. važna okolnost da se imenovanje na dužnost suca na budućim radnim mjestima (na sudovima višeg stupnja) moglo provesti zbog priznavanja odgovarajućeg razdoblja rada (staža) na temelju ocjene rada na dužnosti na koju su tu osobu, barem prvi put, imenovala politička tijela iz točke 1. i na temelju postupka opisanog u toj točki, što može ugroziti povjerenje koje pravosuđe mora uživati u demokratskom društvu?
3. Je li za rješavanje pravnog pitanja iz točke 1. važna okolnost da imenovanje na dužnost suca na budućim radnim mjestima (na sudovima višeg stupnja, osim Sada Najwyższyj (Vrhovni sud, Poljska)) nije bilo uvjetovano polaganjem sudske prisage o poštovanju vrijednosti demokratskog društva, a osoba koja je imenovana prvi put obećala je da će štiti politički sustav komunističke države i takozvanu „vladavinu prava naroda”, što može ugroziti povjerenje koje pravosuđe mora uživati u demokratskom društvu?
4. Treba li članak 2., članak 4. stavak 3., članak 6. stavke 1. i 3. i članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. stavcima 1. i 2. Povelje i člankom 267. trećim stavkom UFEU-a te članak 38. Povelje i članak 7. stavke 1. i 2. Direktive 93/13 tumačiti na način da je neovisan i nepristran sud koji ima odgovarajuće kvalifikacije u smislu prava Europske unije tijelo u kojem zasjeda osoba koja je na dužnost suca (suda višeg stupnja) prvi put ili ponovno imenovana uslijed teške povrede ustavnih odredbi države članice Europske unije s obzirom na to da sastav tijela koje je tu osobu odabralo kao kandidata koji je zatim imenovan na dužnost suca (Krajowa Rada Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće, Poljska)) nije u skladu s Ustavom države članice, što je potvrdio i Ustavni sud države članice Europske unije, a što u konačnici može ugroziti povjerenje koje pravosuđe mora uživati u demokratskom društvu?

5. Treba li članak 2., članak 4. stavak 3., članak 6. stavke 1. i 3. i članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. stavcima 1. i 2. Povelje i člankom 267. trećim stavkom UFEU-a te članak 38. Povelje i članak 7. stavke 1. i 2. Direktive 93/13 tumačiti na način da je neovisan i nepristran sud koji ima odgovarajuće kvalifikacije u smislu prava Europske unije tijelo u kojem zasjeda osoba koja je prvi put ili ponovno imenovana na dužnost suca (suda višeg stupnja) i koja je odabrana kao kandidat za imenovanje na to mjesto u postupku pred tijelom koje ocjenjuje kandidate (Krajowa Rada Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće)) ako taj postupak ne ispunjava kriterije otvorenosti i transparentnosti pravila za izbor kandidata, što u konačnici može ugroziti povjerenje koje pravosuđe mora uživati u demokratskom društvu?
6. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak, članak 2., članak 4. stavak 3. i članak 6. stavak 3. UEU-a u vezi s člankom 47. stavcima 1. i 2. Povelje i člankom 267. trećim stavkom UFEU-a te članak 38. Povelje i članak 7. stavke 1. i 2. Direktive 93/13 tumačiti na način da je sud države članice Europske unije koji odlučuje u posljednjem stupnju (Sąd Najwyższy (Vrhovni sud)), kako bi osigurao djelotvornu sudsku zaštitu kao sredstvo za sprječavanje stalnog korištenja nepoštenih odredbi u ugovorima koji prodavatelji robe i pružatelji usluga sklapaju s potrošačima, dužan u svakoj fazi postupka po službenoj dužnosti ocijeniti:
- (a) ispunjava li sud iz točaka 1. i 4. kriterije neovisnog i nepristranog suda koji ima odgovarajuće kvalifikacije u smislu prava Europske unije, neovisno o utjecaju ocjene kriterija navedenih u tim točkama na sadržaj odluke o utvrđenju nepoštenosti ugovorne odredbe i, osim toga,
- (b) je li valjan postupak pred sudom iz točaka 1. i 4.;
7. Treba li članak 2., članak 6. stavke 1. i 3. i članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. stavcima 1. i 2. Povelje i člankom 267. trećim stavkom UFEU-a te članak 38. Povelje i članak 7. stavke 1. i 2. Direktive 93/13 tumačiti na način da ustavne odredbe države članice Europske unije o organizaciji sudova ili imenovanju sudaca kojima se onemogućuje ocjena valjanosti imenovanja suca, u skladu s pravom Europske unije, mogu sprečavati utvrđenje nepostojanja neovisnosti suda ili neovisnosti suca koji u njemu zasjeda zbog okolnosti iz točaka 1. do 5.?

(¹) SL 1993., L 95, str. 29.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. ožujka 2020. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – European Pallet Association e. V. protiv PHZ BV**

(Predmet C-133/20)

(2020/C 209/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: European Pallet Association e. V.

Druga stranka u kasacijskom postupku: PHZ BV

Prethodna pitanja

1. (a) Je li za uspješno pozivanje na članak 13. stavak 2. Uredbe o žigu Zajednice(¹) potrebno da se daljnjom komercijalizacijom dotičnih proizvoda zaštićenih žigom šteti ili može naštetiti jednoj ili više [funkcija kao oznaci podrijetla i jamstvu kvalitete te funkcija komunikacije, ulaganja ili oglašavanja] žiga?

- (b) Ako je odgovor na točku (a) prvog pitanja potvrđan, radi li se tada o zahtjevu koji postoji uz zahtjev o postojanju „opravdanih razloga”
- (c) Je li za uspješno pozivanje na članak 13. stavak 2. Uredbe o žigu Zajednice uvijek dovoljno da postoji negativan utjecaj na jednu ili više funkcija navedenih u točki (a) prvog pitanja?
2. (a) Može li se općenito reći da se nositelj žiga može na temelju članka 13. stavka 2. Uredbe o žigu Zajednice usprotiviti daljnjoj komercijalizaciji proizvoda pod svojim žigom ako su te proizvode popravile osobe različite od nositelja žiga ili od osoba koje je on na to ovlastio?
- (b) Ako je odgovor na točku (a) drugog pitanja negativan, ovisi li tada postojanje „opravdanih razloga” u smislu članka 13. stavka 2. Uredbe o žigu Zajednice, u slučaju proizvoda koje je na tržište stavio nositelj žiga ili su na tržište stavljeni uz njegovu suglasnost, nakon popravka koji je izvršila treća osoba, o vrsti proizvoda ili o vrsti izvršenih popravaka [...] ili o drugim okolnostima poput posebnih okolnosti navedenih u ovom slučaju [...]?
3. (a) Je li isključeno da se nositelj žiga u smislu članka 13. stavka 2. Uredbe o žigu Zajednice usprotivi daljnjoj komercijalizaciji proizvoda koje su treće osobe popravile ako se žig rabi na način koji ne može pobuditi dojam da između nositelja žiga (ili stjecatelja njegove licencije) i stranke koja proizvode dalje distribuira postoji gospodarska povezanost, primjerice ako se zbog uklanjanja žiga i/ili dopunskog označavanja proizvoda nakon popravka može jasno prepoznati da popravak nije izvršio nositelj žiga ili neki od stjecatelja njegove licencije ili uz njihovu suglasnost?
- (b) Je li pri tome važan odgovor na pitanje može li se žig jednostavno ukloniti a da se ne naštetiti tehničkoj prikladnosti ili praktičnoj upotrebljivosti proizvoda?
4. Je li za davanje odgovora na prethodno navedena pitanja važno to radi li se o zajedničkom žigu u smislu Uredbe o žigu Zajednice i, ako da, u kojem pogledu?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (kodificirana verzija) (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. ožujka 2020. uputio Supremo Tribunal Administrativo
(Portugal) — JS protiv Câmara Municipal de Gondomar**

(Predmet C-135/20)

(2020/C 209/19)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: JS

Druga stranka u postupku: Câmara Municipal de Gondomar

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Europske unije, konkretno članak 5. Okvirnog sporazuma priloženog Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (¹), tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se u svakom slučaju zabranjuje promjena ugovora o radu na određeno vrijeme, koje su sklopili javni subjekti, u ugovore o radu na neodređeno vrijeme?

2. Treba li Direktivu 1999/70/EZ tumačiti na način da se njome nalaže promjena vrste ugovora kao jedini način da se izbjegne zlouporaba uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme?

(¹) Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. ožujka 2020. uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal) – MV protiv SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos S.A.

(Predmet C-137/20)

(2020/C 209/20)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: MV

Tuženik: SATA Internacional — Serviços de Transportes Aéreos S.A.

Prethodno pitanje

Treba li činjenicu, poput one koja se dogodila 6. lipnja 2016., da je otkazan let zbog vremenskih uvjeta u određenoj zračnoj luci – konkretno jer u trenutku predviđenog polaska nisu bile dosegnute donje granice horizontalne vidljivosti na uzletno-sletnoj stazi navedene zračne luke, niti su bile dosegnute donje granice vertikalne vidljivosti, zbog čega nisu bili zajamčeni sigurnosni uvjeti koji su se, u određenoj zračnoj luci i u vezi sa zrakoplovom u pitanju, zahtijevali za provedbu operacije slijetanja, pri čemu je postojala i prognoza pogoršanja vremenskih uvjeta u sljedećim satima – okvalificirati kao „izvanredna okolnost” u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe br. 261/2004 (¹) koja zračnog prijevoznika oslobađa obveze plaćanja odštete?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2020. uputio Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Italija) – Analisi G. Caracciolo srl protiv Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione i dr.

(Predmet C-142/20)

(2020/C 209/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev:

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana (Italija)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Analisi G. Caracciolo srl

Druge stranke u žalbenom postupku: Regione Siciliana – Assessorato regionale della salute – Dipartimento regionale per la pianificazione, Regione Sicilia – Assessorato della salute – Dipartimento per le attività sanitarie e osservatorio, Accredia – Ente Italiano di Accreditamento, Azienda sanitaria provinciale di Palermo

Prethodna pitanja

1. Protivi li Uredbi (EZ) br. 765/2008 ⁽¹⁾ nacionalno zakonodavstvo (poput članka 40. Zakona br. 88 iz 2009.) ako se tumači na način da se njime dopušta da akreditacijsku djelatnost mogu provoditi tijela koja nemaju sjedište u jednoj od država Europske unije, te stoga, ne obraćajući se jedinstvenom akreditacijskom tijelu, u slučajevima u kojima ta tijela jamče poštovanje normi UNI CEI EN ISO/IEC 17025 i UNI CEI EN ISO/IEC 17011 i dokažu, i na temelju sporazumâ o uzajamnom priznavanju, da posjeduju kvalifikaciju koja se u bitnome može izjednačiti s kvalifikacijom jedinog tijela iz Uredbe br. 765/2008?
2. Povređuju li se, s obzirom na članak 56. UFEU-a, članke 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima kao i članak 102. UFEU-a, Uredbom (EZ) br. 765/2008 u slučajevima u kojima se njome na državnoj razini uspostavlja sustav značajnog monopola na nacionalnoj razini akreditacijskih djelatnosti kroz sustav „jedinog tijela”, načela primarnog prava Europske unije i konkretno, načela slobodnog pružanja usluga i nediskriminacije, zabrane različitog postupanja, kao i pravila o tržišnom natjecanju kojima se zabranjuju monopoli?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL 2008., L 218, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 51., str. 154.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. ožujka 2020. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – A protiv O

(Predmet C-143/20)

(2020/C 209/22)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A

Tuženik: O

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 185. stavak 3. točku (i) Direktive 2009/138/EZ od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja ⁽¹⁾, članak 36. stavak 1. u vezi s točkom 12. dijela A Priloga III. Direktivi 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju ⁽²⁾ tumačiti na način da je osiguravatelj ili ugovaratelj osiguranja (koji nudi takvo osiguranje, distribuira osiguravajući proizvod, „prodaje” osiguranje) u slučaju ugovora o životnom osiguranju povezanih s udjelima u investicijskom fondu (o kapitalnom životnom osiguranju) u kojem su temeljna imovina fonda izvedenice (ili strukturirani financijski instrumenti u koje su uključene izvedenice) osiguraniku dužan priopćiti informacije o prirodi, opis vrste, karakteristike (eng. *indication of the nature*, njem. *Angabe der Art.*, fr. *indications sur la nature*) temeljnog instrumenta (izvedenice ili strukturiranog financijskog instrumenta u koji je uključena izvedenica) ili je pak dostatna samo naznaka vrste temeljnih (osnovnih) imovina, a da se pritom ne pružaju informacije o karakteristikama tog instrumenta?

2. U slučaju da je odgovor na prvo pitanje da je osiguravatelj ili ugovaratelj osiguranja (koji nudi takvo osiguranje, distribuira osiguravajući proizvod, „prodaje” osiguranje povezano s udjelima u investicijskom fondu, odnosno kapitalno životno osiguranje) potrošaču dužan priopćiti informacije o prirodi, opis vrste, karakteristike temeljnog instrumenta (izvedenice ili strukturiranog financijskog instrumenta u koji je uključena izvedenica), treba li članak 185. stavak 3. točku (i) Direktive 2009/138/EZ, članak 36. stavak 1. u vezi s točkom 12. dijela A Priloga III. Direktivi 2002/83/EZ tumačiti na način da informacije o prirodi, opis vrste, karakteristike temeljnog instrumenta (izvedenice ili strukturiranog financijskog instrumenta u koji je uključena izvedenica), koje su pružene osiguraniku, moraju sadržavati informacije istovjetne onima koje se zahtijevaju na temelju članka 19. stavka 3. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ⁽³⁾, članka 24. stavka 4. Direktive 2014/65/EU od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU⁽⁴⁾, odnosno sveobuhvatne informacije o izvedenicama i predloženim strategijama ulaganja koje trebaju uključivati odgovarajuće upute i upozorenja o rizicima koji su povezani s ulaganjima u takve instrumente ili se odnose na pojedinačne strategije ulaganja, osobito informacije o metodologiji određivanja cijena temeljnog instrumenta koju primjenjuje osiguravatelj ili zastupnik za izračun tijekom razdoblja pokrića osiguranja, informacije o riziku povezanom s izvedenicom i njezinim izdavateljem, uključujući promjene vrijednosti izvedenica tijekom vremena, različite čimbenike koji određuju te promjene i razinu njihova utjecaja na vrijednost?
3. Treba li članak 185. stavak 4. Direktive 2009/138/EZ tumačiti na način da je kod ugovora o životnom i doživotnom osiguranju s udjelima u investicijskom fondu (kapitalno životno osiguranje) gdje je temeljna imovina fonda izvedenica (ili strukturirani financijski instrument u koji je uključena izvedenica) osiguravatelj ili ugovaratelj osiguranja (koji nudi takvo osiguranje, distribuira osiguravajući proizvod, „prodaje” osiguranje) osiguraniku dužan pružiti informacije istovjetne onima koje se zahtijevaju na temelju članka 19. stavka 3. Direktive 2004/39/EZ, članka 24. stavka 4. Direktive 2014/65/EU, odnosno sveobuhvatne informacije o izvedenicama i predloženim strategijama ulaganja koje trebaju uključivati odgovarajuće upute i upozorenja o rizicima koji su povezani s ulaganjima u takve instrumente ili se odnose na pojedinačne investicijske strategije, osobito informacije o metodologiji određivanja cijena temeljnog instrumenta koju primjenjuje osiguravatelj ili zastupnik za izračun tijekom razdoblja pokrića osiguranja, informacije o riziku povezanom s izvedenicom i njezinim izdavateljem, uključujući promjene vrijednosti izvedenica tijekom vremena, različite čimbenike koji određuju te promjene i razinu njihova utjecaja na vrijednost?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo ili treće pitanje (ili na oba ta pitanja), predstavlja li činjenica da osiguravatelj ili ugovaratelj osiguranja koji nudi životno osiguranje povezano s udjelima u investicijskom fondu (kapitalno životno osiguranje) prilikom ponude osiguranja potrošaču, odnosno osiguraniku ne priopćava zahtijevane informacije (navedene u drugom i trećem pitanju) nepoštenu poslovnu praksu u smislu članka 5. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća⁽⁵⁾, ili činjenica da se ne pružaju zahtijevane informacije predstavlja zavaravajuću poslovnu praksu u smislu članka 7. te direktive?
5. U slučaju niječnog odgovora na drugo i treće pitanje, predstavlja li činjenica da osiguravatelj ili ugovaratelj osiguranja (koji nudi osiguranje, distribuira osiguravajući proizvod, „prodaje” životno osiguranje povezano s udjelima u investicijskom fondu (kapitalno životno osiguranje)) ne pruži jasne informacije potrošaču o tome da se sredstva investicijskog fonda (kapitalnog životnog osiguranja) ulažu u izvedenice (ili strukturirane proizvode u koje su uključene izvedenice) nepoštenu poslovnu praksu u smislu članka 5. Direktive o nepoštenoj poslovnoj praksi ili činjenica da se ne pružaju zahtijevane informacije predstavlja zavaravajuću poslovnu praksu u smislu članka 7. te direktive?

6. U slučaju niječnog odgovora na drugo i treće pitanje, predstavlja li činjenica da osiguravatelj ili ugovaratelj osiguranja koji nudi životno osiguranje povezano s udjelima u investicijskom fondu (kapitalno životno osiguranje) potrošaču nije detaljno objasnio točne karakteristike instrumenta u koji se ulažu sredstva investicijskog fonda (kapitalnog životnog osiguranja) koja obuhvaćaju podatke o načelima funkcioniranja takvog instrumenta kada je riječ o izvedenici (ili strukturiranom instrumentu u koji je uključena izvedenica) nepoštenu poslovnu praksu u smislu članka 5. Direktive o nepoštenoj poslovnoj praksi ili činjenica da se ne pružaju zahtijevane informacije predstavlja zavaravajuću poslovnu praksu u smislu članka 7. te direktive?

(¹) SL 2009., L 335, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 153. i ispravak SL 2014., L 278, str. 24.

(²) SL 2002, L 345, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 10., str. 102.

(³) SL 2004, L 145, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 4., str. 29.

(⁴) SL 2014, L 173, str. 349.

(⁵) SL 2005., L 149, str. 22.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2020. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
Bundeswettbewerbsbehörde protiv Nordzucker AG i dr.**

(Predmet C-151/20)

(2020/C 209/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Bundeswettbewerbsbehörde

Druge stranke u postupku: Nordzucker AG, Südzucker AG, Agrana Zucker GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li treći kriterij koji se odnosi na primjenu načela „ne bis in idem”, utvrđen sudskom praksom Suda iz područja prava tržišnog natjecanja, točnije kriterij prema kojem se mora raditi o istom zaštićenom pravnom interesu, primijeniti i ako su tijela nadležna za tržišno natjecanje dviju država članica pozvana da na isto činjenično stanje i u odnosu na iste osobe osim nacionalnih pravila primijene i ista pravila prava Unije (u ovom predmetu: članak 101. UFEU-a)?

U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:

2. Postoji li u takvom slučaju usporedne primjene europskog i nacionalnog prava tržišnog natjecanja isti zaštićeni pravni interes?
3. Osim toga, je li za primjenu načela „ne bis in idem” važno jesu li u vremenski gledano prvoj odluci o novčanoj kazni tijela nadležnog za tržišno natjecanje neke države članice činjenično uzeti u obzir učinci povrede prava tržišnog natjecanja na drugu državu članicu čije je tijelo nadležno za tržišno natjecanje tek nakon toga donijelo odluku u postupku vođenom u okviru prava tržišnog natjecanja?
4. Je li u slučaju postupka u kojem se zbog sudjelovanja stranke u nacionalnom pokajničkom programu samo može utvrditi njezina povreda prava tržišnog natjecanja isto tako riječ o postupku u kojem se primjenjuje načelo „ne bis in idem” ili takvo puko utvrđenje povrede može uslijediti neovisno o ishodu ranijeg postupka u pogledu izricanja novčane kazne (u drugoj državi članici)?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2020. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – Kemwater ProChemie s. r. o. protiv Odvolací finanční ředitelství

(Predmet C-154/20)

(2020/C 209/24)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kemwater ProChemie s. r. o.

Tuženik: Odvolací finanční ředitelství

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s Direktivom 2006/112/EZ ⁽¹⁾ situacija u kojoj je ostvarivanje prava na odbitak pretporeza uvjetovano obvezom poreznog obveznika da dokaže da je drugi određeni porezni obveznik pružio uslugu koju je primio u okviru oporezive transakcije?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, ako porezni obveznik ne ispuni tu obvezu dokazivanja, je li dopušteno odbiti poreznom obvezniku pravo na odbitak pretporeza iako nije dokazano da je taj porezni obveznik znao ili je mogao znati da prilikom stjecanja robe ili usluga sudjeluje u utaji poreza?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006, L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 120.)

Tužba podnesena 14. travnja 2020. – Europska komisija protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-161/20)

(2020/C 209/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, E. Georgieva, S. L. Kalèda, W. Mölls, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća ⁽¹⁾ iz Coreperovog akta od 5. veljače 2020., kojom se potvrđuje podnesak upućen Međunarodnoj pomorskoj organizaciji (IMO) o uvođenju smjernica o životnom ciklusu za procjenu emisija stakleničkih plinova održivih alternativnih goriva „od izvora do spremnika”, s ciljem njegova prosljeđivanja IMO-u od strane Predsjedništva Vijeća u ime država članica i Komisije;
- održi na snazi učinke te odluke;
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba za poništenje koju je podnijela Komisija odnosi se na Odluku Vijeća iz Coreperovog akta od 5. veljače 2020., kojom se potvrđuje podnesak upućen Međunarodnoj pomorskoj organizaciji (IMO) o uvođenju smjernica o životnom ciklusu za procjenu emisija stakleničkih plinova održivih alternativnih goriva „od izvora do spremnika” (podnesak o stakleničkim plinovima), s ciljem njegova prosljeđivanja IMO-u od strane Predsjedništva Vijeća u ime država članica i Komisije.

U prilog svojoj tužbi, Komisija ističe dva tužbena razloga.

Kao prvo, Komisija smatra da se odlukom Vijeća povređuje isključiva nadležnost Unije iz članka 3. stavka 2. UFEU-a. Naime, Unija ima isključivu nadležnost u području obuhvaćenom podneskom o stakleničkim plinovima u smislu članka 3. stavka 2. UFEU-a jer je to područje u velikoj mjeri obuhvaćeno zajedničkim pravilima primjenjivima na situacije unutar EU-a u smislu ustaljene sudske prakse Suda.

Kao drugo, Komisija smatra da se odlukom Vijeća povređuju institucijske ovlasti Komisije iz članka 17. stavka 1. UFEU-a jer samo Komisija ima pravo djelovati u ime Unije i osigurati njezino vanjsko predstavljanje.

(¹) Dokument Vijeća ST 6287/20 od 24. veljače 2020.

Tužba podnesena 23. travnja 2020. — Europska komisija protiv Portugalske Republike**(Predmet C-169/20)**

(2020/C 209/26)

*Jezik postupka: portugalski***Stranke**

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. França i C. Perrin, agenti)

Tuženik: Portugalska Republika

Tužbeni zahtjev

- da se utvrdi da je Portugalska Republika povrijedila svoje obveze koje ima na temelju članka 110. Ugovora o funkcioniranju Europske unije jer u okviru izračuna poreza na registraciju nije uzela u obzir gubitak vrijednosti komponente koja se odnosi na okoliš u izračunu vrijednosti primjenjive na rabljena vozila uvezena na državno područje navedene države članice i kupljena u drugim državama članicama.
- da naloži Portugalskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Portugalskim zakonodavstvom u pitanju uspostavlja se diskriminacija između oporezivanja uvezenog vozila i oporezivanja sličnog nacionalnog vozila. Načini i metoda izračuna koji su na snazi dovode do toga da se uvezeno vozilo gotovo uvijek više oporezuje.

Ta situacija je tim više zabrinjavajuća jer je protivna sudskoj praksi Suda: portugalsko zakonodavstvo koje se odnosi na izračun poreza koji se primjenjuje na rabljena vozila kupljena u drugim državama članicama već se razmatralo u ranijim postupcima zbog povrede i u više presuda Suda.

Portugalskim zakonodavstvom ne jamči se da rabljena vozila uvezena iz drugih država članica neće biti oporezivana za iznos koji premašuje porez koji se primjenjuje na slična rabljena nacionalna vozila. To se može objasniti činjenicom da se komponenta koja se odnosi na okoliš, a koristi se za izračun vrijednosti rabljenog vozila, zbog izmjene zakonodavstva 2016. nije primjenjivala uzimajući u obzir amortizaciju.

Iz prethodno navedenog proizlazi da amortizacijska tablica koja je donesena u nacionalnom zakonodavstvu ne dovodi do razumnog približavanja stvarnoj vrijednosti uvezenih rabljenih vozila. Stoga, plaćeni iznos za registraciju uvezenog rabljenog vozila premašuje iznos koji se odnosi na slično rabljeno vozilo koje je u Portugalu već registrirano, što potvrđuje povredu članka 110. UFEU-a i sudske prakse Suda.

Tužba podnesena 24. travnja 2020. – Europska Komisija protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-180/20)

(2020/C 209/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska Komisija (zastupnici: M. Kellerbauer, T. Ramopoulos, agenti)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (EU) 2020/245 ⁽¹⁾ od 17. veljače 2020. o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Vijeća za partnerstvo osnovanog Sveobuhvatnim i pojačanim sporazumom o partnerstvu između Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju i njihovih država članica, s jedne strane, i Republike Armenije, s druge strane (u daljnjem tekstu: CEPA), u pogledu donošenja poslovnika Vijeća za partnerstvo, Odbora za partnerstvo, pododborâ i ostalih tijela koje je osnovalo Vijeće za partnerstvo te utvrđivanja popisa pododborâ, za primjenu tog sporazuma s izuzetkom njegove glave II. (u daljnjem tekstu: Odluka Vijeća 2020/245) i Odluku Vijeća (EU) 2020/246 ⁽²⁾ od 17. veljače 2020. o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Vijeća za partnerstvo osnovanog CEPA-om, u pogledu donošenja poslovnika Vijeća za partnerstvo, Odbora za partnerstvo, pododborâ i ostalih tijela koje je osnovalo Vijeće za partnerstvo te utvrđivanja popisa pododborâ, za primjenu glave II. tog sporazuma (u daljnjem tekstu: Odluka Vijeća 2020/246);
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija tvrdi da je (i.) isključenje glave II. CEPA-e iz područja primjene Odluke Vijeća 2020/245; (ii.) donošenje zasebne Odluke Vijeća 2020/246 koja se odnosi samo na glavu II. CEPA-e, koja se temelji na materijalnoj pravnoj osnovi članka 37. UEU-a; i (iii.) dodavanje drugog podstavka članka 218. stavka 8. UFEU-a, kojim se propisuje da Vijeće odlučuje jednoglasno kada se sporazum odnosi na područje za koje je potrebna jednoglasna odluka, u suprotnosti s tumačenjem Ugovora koje proizlazi iz sudske prakse Suda.

Navedeni tužbeni razlog poduprijet je sljedećim argumentima:

Kao prvo, u skladu s ustaljenom sudsom praksom Suda, materijalno pravnu osnovu Odluke Vijeća koja se temelji na članku 218. stavku 9. UFEU-a o stajalištu koje treba zauzeti u ime Unije u okviru tijela osnovanih sporazumom, treba odrediti u skladu s težištem sporazuma kao cjelinom. CEPA se uglavnom odnosi na trgovačku i razvojnu suradnju kao i trgovinu u području prijevoznih usluga dok poveznice između CEPA-e i ZVSP-a nisu dovoljno značajne da bi mogle osigurati materijalno pravnu osnovu u okviru ZVSP-a u vezi sa sporazumom kao cjelinom. Prema tome, Vijeće je pogrešno uključilo članak 37. UEU-a u pravnu osnovu Odluke 2020/246, te je ta odluka pogrešno donesena u skladu s pravilom o glasovanju kojim se zahtijeva jednoglasnost.

Kao drugo, Unijine institucije nemaju mogućnost da na umjetan način jedan akt podijele na različite dijelove i na taj način stvore dijelove s različitim težištima kako bi im se omogućilo zaobilaženje zahtjeva iz članka 13. UEU-a da svaka institucija djeluje u granicama nadležnosti koje su joj dodijeljene Ugovorima te u skladu s postupcima, uvjetima i ciljevima navedenima u njima. Ako Vijeće utvrdi stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru tijela osnovanog sporazumom u skladu s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a o pravilima koja uređuju djelovanje tog tijela u svim odredbama sporazuma, dijeljenje odluke Vijeća ne može se opravdati. Budući da se u okviru CEPA-e ne razlikuju pravila postupka koja se primjenjuju kada dotična tijela djeluju u okviru glave II. odnosno drugih glava CEPA-e, Vijeće je počinilo pogrešku kad je donijelo dvije zasebne odluke, od kojih se jedna odnosi isključivo na glavu II. CEPA-e.

⁽¹⁾ SL 2020., L 52, str. 3.

⁽²⁾ SL 2020., L 52, str. 5.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 26. ožujka 2020. – Armani protiv EUIPO-a – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)

(Predmet T-653/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije GIORGIO ARMANI le sac 11 – Raniji nacionalni verbalni i figurativni žigovi LESAC i lesac – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001”)

(2020/C 209/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Giorgio Armani SpA (Milano, Italija) (zastupnik: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Felipe Domingo Asunción (Madrid, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. kolovoza 2018. (predmet R 2462/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između F. D. Asunción i društva Giorgio Armani.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Giorgio Armani SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 25 od 21.1.2019.

Presuda Općeg suda od 26. ožujka 2020. – Armani protiv EUIPO-a – Asunción (le Sac 11)

(Predmet T-654/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije le sac 11 – Raniji nacionalni verbalni i figurativni žigovi LESAC i lesac – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Stvarna uporaba ranijeg žiga – Članak 47. stavci 2. i 3. Uredbe 2017/1001”)

(2020/C 209/29)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Giorgio Armani SpA (Milano, Italija) (zastupnik: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. O'Neill, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Felipe Domingo Asunción (Madrid, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. kolovoza 2018. (predmet R 2464/2017-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između F. D. Asuncióna i društva Giorgio Armani.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Giorgio Armani SpA nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 25, 21. 1. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Tilly-Sabco protiv Vijeća i Komisije

(Predmet T-707/18) (¹)

(„Poljoprivreda – Izvozne subvencije – Meso peradi – Uredba (EU) 2018/1277 donesena nakon što je Provedbena uredba (EU) br. 689/2013 poništena presudom Suda – Nadležnost donositelja akta – Zloupotreba postupka – Obveza obrazlaganja – Izvanugovorna odgovornost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila koje dodjeljuje prava pojedincima – Šteta”)

(2020/C 209/30)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francuska) (zastupnici: R. Milchior i S. Charbonnel, odvjetnici)

Tuženici: Vijeće Europske unije (zastupnici: D. Komilaki i M. Alver, agenti), Europska komisija (zastupnici: A. Lewis i B. Hofstötter, agenti)

Predmet

S jedne strane, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Uredbe Vijeća (EU) 2018/1277 od 18. rujna 2018. o utvrđivanju izvoznih subvencija za meso peradi (SL 2018., L 239, str. 1.) i, s druge strane, zahtjev na temelju članka 268. UFEU-a za naknadu štete koju je tužitelj navodno pretrpio zbog činjenice da su navedene izvozne subvencije za razdoblje od 19. srpnja do 31. prosinca 2013. bile određene u iznosu od nula eura.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Tilly-Sabco nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 54, 11. 2. 2019.

Presuda Općeg suda od 26. ožujka 2020. – Tecnodidattica protiv EUIPO-a (Oblik stalka globusa i lampe)

(Predmet T-752/18) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Prijava trodimenzionalnog žiga Europske unije – Oblik stalka globusa i lampe – Apsolutni razlog za odbijanje – Znak koji se isključivo sastoji od oblika proizvoda koji je potreban kako bi se postigao tehnički rezultat – Članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (e) podtočka ii. Uredbe (EU)2017/1001) – Nepostojanje ukrasnih ili domišljatih elemenata koji imaju važnu ili bitnu ulogu”)

(2020/C 209/31)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Tecnodidattica SpA (San Colombano Certenoli, Italija) (zastupnici: S. Corona i F. Corona, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Rampini, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 9. listopada 2018. (predmet R 76/2017-2), koja se odnosi na prijavu za registraciju trodimenzionalnog znaka u obliku stalka globusa i lampe kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Tecnodidattica SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 72 od 25. 2. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Bergslagens Järnvaru protiv EUIPO-a – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (alat za cijepanje drva)

(Predmet T-73/19) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašavanje ništavosti – Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje alat za cijepanje drva – Raniji nacionalni dizajn – Razlog ništavosti – Nedostatak individualnog karaktera – Nedostatak drugačijeg ukupnog dojma – Članak 6. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Povreda prava obrane – Članak 62. Uredbe br. 6/2002”)

(2020/C 209/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Bergslagens Järnvaruaktiebolag (Saltsjö-Boo, Švedska) (zastupnici: S. Kirschstein-Freund i B. Breitingner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Hanne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen GmbH (Ichenhausen, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. studenoga 2018. (predmet R 1455/2018-3) koja se odnosi na postupak za proglašavanje dizajna ništavim između društava Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen GmbH i Bergslageras Järnvaruaktiebolag.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Bergslageras Järnvaruaktiebolag nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 122, 1. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Abarca protiv EUIPO-a – Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(Predmet T-106/19) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije ABARCA SEGUROS – Raniji verbalni žig Europske unije ABANCA – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2020/C 209/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Abarca – Companhia de Seguros SA (Lisabon, Portugal) (zastupnici: J. Pimenta i Á. Pinho, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: G. Schneider, J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Španjolska) (zastupnik: M. Aznar Alonso, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 22. studenoga 2018. (predmet R 1370/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Abanca Corporación Bancaria i Abarca – Companhia de Seguros.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Abarca – Companhia de Seguros SA nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) te troškova društva Abanca Corporación Bancaria, SA.

⁽¹⁾ SL C 131, 8. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – Kerry Luxembourg protiv EUIPO-a – Döhler (TasteSense)**(Predmet T-109/19) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije TasteSense – Raniji verbalni žig Europske unije MultiSense – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001)“)

(2020/C 209/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kerry Luxembourg Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Ivanauskas i H. O'Neill, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Döhler GmbH (Darmstadt, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. studenoga 2018. (predmet R 1178/2018-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Döhler i Kerry Luxembourg.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Kerry Luxembourg Sàrl nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 139. 15. 4. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – CV i dr. protiv Komisije**(Predmet T-496/19) ⁽¹⁾**

(„Javna služba – Dužnosnici – Primici od rada – Koeficijent ispravka – Fiksna naknada troškova – Troškovi smještaja – Obveza obrazlaganja – Dužnost brižnog postupanja – Istovjetna kupovna moć – Jednako postupanje“)

(2020/C 209/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: CV, CW i CY (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: B. Mongin i M. Brauhoff, agenti)

Predmet

Tužba na temelju članka 270. UFEU-a kojom se zahtijeva poništenje Komisijine implicitne odluke kojom je njezino tijelo za imenovanje odbilo zahtjev tužiteljâ kojim se u biti traži povećanje, po potrebi retroaktivno, koeficijenta ispravka koji se primjenjuje na njihovo mjesto zaposlenja, u ovom slučaju Pariz.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobama CV, CW i CY nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 305, 9. 9. 2019.

Presuda Općeg suda od 29. travnja 2020. – CZ i dr. protiv ESVD-a**(Predmet T-497/19) ⁽¹⁾****(„Javna služba – Dužnosnici – Primici od rada – Koeficijent ispravka – Fiksna naknada troškova – Troškovi smještaja – Obveza obrazlaganja – Dužnost brižnog postupanja – Istovjetna kupovna moć – Jednako postupanje”)****(2020/C 209/36)****Jezik postupka: francuski****Stranke****Tužitelji:** CZ, DB, DC, DD (zastupnik: J.-N. Louis, odvjetnik)**Tuženik:** Europska služba za vanjsko djelovanje (zastupnici: S. Marquardt i R. Spac, agenti)**Predmet**

Tužba na temelju članka 270. UFEU-a kojim se zahtijeva poništenje prešutne odluke ESVD-a kojom su ESVD-ovo tijelo za imenovanje i tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora odbili zahtjev tužitelja kojim se u biti traži povećanje, po potrebi retroaktivno, koeficijenta ispravka koji se primjenjuje na njihovo mjesto zaposlenja, u ovom slučaju Pariz.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobama CZ, DB, DC i DD nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 305, 9. 9. 2019.

Presuda Općeg suda od 27. travnja 2020. – Axactor protiv EUIPO-a – Axa (AXACTOR)**(Predmet T-549/19) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Povlačenje prigovora – Obustava postupka”)****(2020/C 209/37)****Jezik postupka: engleski****Stranke****Tužitelj:** Axactor SE (Oslo, Norveška) (zastupnici: D. Stone, A. Dykes, A. Leonelli, solicitors)**Tuženik:** Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Folliard-Monguiral, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Axa SA (Pariz, Francuska) (zastupnik: P. Martini-Berthon, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. lipnja 2019. (predmet R 479/2018-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Axa SA i Axactor SE.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvima Axactor SE i Axa SA nalaže se snošenje njihovih troškova, kao i, svakome, polovice troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

(¹) SL C 363, 28. 10. 2019.

Rješenje Općeg suda od 30. travnja 2020. – ArcelorMittal Bremen protiv Komisije

(Predmet T-623/19) (¹)

(„Tužba zbog propusta – Direktiva 2003/87/EZ – Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova – Odluka 2011/278/EU – Prijelazna pravila za usklađenu besplatnu dodjelu emisijskih jedinica – Izmjena u nacionalnoj tablici dodjele u odnosu na Njemačku za razdoblje od 2013. do 2020. – Značajno proširenje kapaciteta – Prestanak postojanja predmeta spora – Obustava postupka”)

(2020/C 209/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: ArcelorMittal Bremen GmbH (Bremen, Njemačka) (zastupnici: S. Altenschmidt i L. Buschmann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i A. Becker, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 265. UFEU-a radi utvrđenja da je Komisija protuzakonito propustila donijeti odluku o ukupnoj godišnjoj količini emisijskih jedinica za besplatnu dodjelu radi značajnog proširenja kapaciteta tužiteljeva potpostrojenja s referentnim vrijednostima za vrući metal i, podredno, zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja navodne odluke koju je Komisija donijela 19. srpnja 2019. o tužiteljevoj opomeni od 1. srpnja 2019.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Svaka stranka snosit će svoje troškove.

(¹) SL C 363, 28. 10. 2019.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. svibnja 2020. – Csordas i dr./Komisija**(Predmet T-146/20 R)****(„Privremena pravna zaštita – Javna služba – Izbori lokalnog ogranka u Luksemburgu odbora osoblja Komisije – Pravilnost – Obveza nadzora institucije – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje fumus boni juris”)**

(2020/C 209/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Annamaria Csordas (Luxembourg, Luksemburg), Adrian Sorin Cristescu (Luxembourg), Jean Putz (Esch-sur-Alzette, Luksemburg), Miguel Vicente-Nunez (Luxembourg) (zastupnik: M.-A. Lucas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: D. Milanowska, T. Lilamand i T. Bohr, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a i članka 91. stavka 4. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije kojim se traži, najprije, s jedne strane, suspenzija izvršenja, kao prvo, obavijesti od 26. studenoga 2019. biračkog mjesta o proglašenju rezultata izbora lokalnog ogranka u Luxembourg u odbora osoblja Komisije, kao drugo, odluke Komisije od 28. studenoga 2019. o izračunu zastupljenosti predstavničkih sindikata i udruženja osoblja u tom odboru, kao treće, mandata lokalnog ogranka u Luxembourg u odbora osoblja Komisije koji je rezultat izbora iz studenoga 2019., kao četvrto, imenovanja od strane lokalnog ogranka u Luksemburgu odbora osoblja Komisije svojih poslanika u središnji odbor osoblja Komisije, kao peto, svake odluke o dodjeli dodatnih sredstava predstavnicima osoblja Komisije i, s druge strane, da se Komisiji naloži da osigura nastavak rada odbora osoblja u odlasku do datuma objave presude u glavnom postupku uz istodobno ograničavanje tog mandata na postupke u tijeku i, podredno, da se, s jedne strane, naloži Komisiji da mandat lokalnog ogranka u Luxembourg u odbora osoblja Komisije koji je rezultat izbora iz studenoga 2019. ograniči na postupke u tijeku i, s druge strane, da se tom lokalnom ogranku naloži da u središnji odbor osoblja Komisije imenuje predstavnike koje je predložio Union syndicale Luxembourg.

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 18. ožujka 2020. – JP protiv Komisije**(Predmet T-179/20)**

(2020/C 209/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: JP (zastupnik: S. Rodrigues i A. Champetier, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 17. srpnja 2019. o neuvrštavanju tužitelja na popis uspješnih kandidata natječaja EPSO/AD/363/18 – Administratori (AD7), zajedno s odlukom od 10. prosinca 2019. o odbijanju tužiteljeva zahtjeva za preispitivanje;

- naloži tuženiku da nadoknadi nastalu štetu; i,
- naloži tuženiku snošenje troškova u cijelosti.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela u skladu s kojim članovi povjerenstva za odabir moraju raspolagati potrebnim sposobnostima za donošenje objektivne ocjene izvedbe i stručnih kvalifikacija kandidata tijekom intervjua iz relevantnog područja, povredi načela jednakog postupanja i povredi načela legitimnih očekivanja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela u skladu s kojim sastav povjerenstva za odabir mora biti dovoljno stabilan.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni.

Tužba podnesena 20. travnja 2020. – Square protiv EUIPO-a (\$ Cash App)

(Predmet T-210/20)

(2020/C 209/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Square, Inc. (San Francisco, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. Hawkins, *Solicitor*, K. Lüder i T. Dolde, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na figurativni znak \$ Cash App – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 410 819

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. veljače 2020. u predmetu R 811/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, uključujući troškove postupaka pred Odjelom za osnovne djelatnosti i prvim žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 72. stavka 2. Uredbe br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda načela jednakog postupanja i dobre uprave.

Tužba podnesena 20. travnja 2020. – Square protiv EUIPO-a (\$ Cash App)**(Predmet T-211/20)**

(2020/C 209/42)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Square, Inc. (San Francisco, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: M. Hawkins, *Solicitor*, K. Lüder i T. Dolde, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na figurativni znak \$ Cash App – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 410 839

Pobijana odluka: odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. veljače 2020. u predmetu R 810/2019-1

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka, uključujući troškove postupaka pred Odjelom za osnovne djelatnosti i prvim žalbenim vijećem.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 72. stavka 2. Uredbe br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 94. stavka 1. Uredbe br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

Tužba podnesena 15. travnja 2020. – JK protiv Komisije**(Predmet T-219/20)**

(2020/C 209/43)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* JK (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi odluku direktora GU-a za proračun i upravu, Ljudski resursi, ESVD-a od 5. lipnja 2019., o odbijanju njegove žalbe podnesene na temelju članka 24. Pravilnika, dana 5. veljače 2019.;
- poništi implicitnu odluku Komisijinog tijela za imenovanje o odbijanju njegove žalbe podnesene na temelju članka 24. Pravilnika, dana 5. veljače 2019.;
- poništi, s obzirom na to da je ta odluka uslijedila nakon implicitnog odbijanja, odluku o odbijanju žalbe koju je tužitelj podnio 4. rujna 2019., a o kojoj je direktor GU-a za proračun i upravu, Ljudski resursi i sigurnost obavijestio 6. siječnja 2020.;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti*U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.*

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 12.a Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik), pogrešci koja se tiče prava pri ocjeni pojma uznemiravanja, a posebno njegove ocjene u pogledu provedbe dužnosti pružanja pomoći institucije u skladu s člankom 24. Pravilnika i pogrešci koja se tiče prava koju je počinilo tijelo za imenovanje u okviru odbijanja žalbe, prije bilo kakvog pokretanja upravne istrage u vezi s važnošću dokaza dostavljenih u prilog njegove žalbe.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni dokaza priloženih u potporu zahtjevu za pružanje pomoći, s obzirom na to da je tužitelj u svojoj žalbi iznio dovoljno dokaza kojima se može dokazati stvarnost napada kojima je bio izložen.

Tužba podnesena 23. travnja 2020. – Orion protiv Komisije**(Predmet T-223/20)**

(2020/C 209/44)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Orion Oyj (Espoo, Finska) (zastupnici: C. Schoonderbeek, odvjetnik, J. Mulryne i E. Amos, *Solicitors*)*Tuženik:* Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi tuženikovu odluku od 13. veljače 2020. o dodjeli općeg odobrenja za stavljanje u promet za „Dexmedetomidine Accord”;
- naloži tuženiku da snosi tužiteljeve sudske i ostale troškove u vezi s ovim predmetom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj se u prilog tužbi poziva na tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da pobijana odluka predstavlja povredu članka 10. stavka 1. Direktive 2001/83/EZ ⁽¹⁾ u vezi s njezinim člankom 10. stavkom 2. točkom (a), jer se njome prihvaća lijek „Precedex” za koji je u Češkoj Republici prije njezina priključenja Uniji izdano nacionalno odobrenje za stavljanje u promet kao referentni lijek, s obzirom na to da to nacionalno odobrenje za stavljanje u promet nije izdano (ili ažurirano) u skladu s važećim odredbama Unije.
2. Drugi tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da pobijana odluka predstavlja povredu članka 14. stavka 11. Uredbe 726/2004 ⁽²⁾ u vezi s njezinim člankom 10. stavkom 1. i člankom 6. stavkom 1. Direktive 2001/83, jer je njome utvrđeno da je zakonska zaštita podataka za tužiteljev lijek „Dexdor” istekla i jer je njome prihvaćeno da se on (i istraživački podaci na kojima se on temelji) može koristiti kao referentni lijek u prilog zahtjevu za odobrenje za stavljanje u promet kopije (generičkog) proizvoda, s obzirom na to da su lijekovi „Precedex” i „Dexdor” dijelom istog općeg odobrenja za stavljanje u promet.
3. Treći tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da pobijana odluka ne sadržava odgovarajuće obrazloženje kako se to zahtijeva člankom 296. UFEU-a.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL 2001., L 311, str. 67.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 56., str. 27.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove (SL 2004., L 136, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 31., str. 18.)

Tužba podnesena 27. travnja 2020. – PNB Banka protiv ESB-a

(Predmet T-230/20)

(2020/C 209/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PNB Banka AS (Riga, Latvija) (zastupnici: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi ESB-ovu odluku od 17. veljače 2020. o oduzimanju bankarske licencije AS PNB Banki;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj se u prilog svojoj tužbi poziva na trinaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da tekst pobijane odluke sadržava nepotpune i pogrešne postupovne informacije.
2. Drugi tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da se ESB nezakonito koristio dvostupanjskim postupkom u pogledu pobijane odluke (uključujući prijedlog nacionalnog nadležnog tijela), u skladu s člankom 14. stavkom 5. drugim podstavkom Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 ⁽¹⁾ i člankom 83. Uredbe (EU) br. 468/2014 ⁽²⁾, unatoč odluci ESB-a o prerasvrstavanju od 1. ožujka 2019. kojom je ESB preuzeo izravan nadzor nad tužiteljem.
3. Treći tužbeni razlog se temelji na tvrdnji o povredi postupka pred nacionalnim nadležnim tijelom – Komisijom za financijska tržišta i tržišta kapitala (FCMC).
4. Četvrti tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da je ESB-u postalo postupovno nemoguće da 17. veljače 2020. usvoji nacrt odluke o oduzimanju licencije od 12. rujna 2019. zbog postupovne odredbe članka 83. stavka 1. Uredbe (EU) br. 468/2014.
5. Peti tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da je pobijana odluka postala postupovno i materijalno nezakonita zbog ESB-ova *de facto* povlačenja licencije pomoću prethodne ocjene „propasti ili vjerojatne propasti” (FOLTF) od 15. kolovoza 2019.
6. Šesti tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da je pobijana odluka nezakonita jer se temelji na nezakonitom uplitanju u tužiteljeva prava zastupanja kojim mu se postupovna prava uskraćuju u cijelosti.
7. Sedmi tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da je pobijana odluka nezakonita jer se temelji na nedostatnom obrazloženju.
8. Osmi tužbeni razlog se temelji na tvrdnji o povredi tužiteljeva prava na saslušanje.
9. Deveti tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da je ESB bio spriječen da se osloni na latvijsku odluku o insolventnosti od 12. rujna 2019. jer je ta odluka bila nezakonita i temeljila se isključivo na pogrešnoj ESB-ovoj FOLTF ocjeni.
10. Deseti tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da se ESB pogrešno oslanjao na daljnje razloge pobijane odluke, odnosno navodne povrede ograničenja velike izloženosti i regulatornih kapitalnih zahtjeva, koje nisu bile opravdane i na koje se FCMC nije oslanjao u svojem nacrtu odluke.
11. Jedanaesti tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da je pobijana odluka materijalno nezakonita jer je tužitelj bio u FCMC-ovom, a time neizravno i ESB-ovom isključivom nadzoru od 12. rujna 2019.
12. Dvanaesti tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da je pobijana odluka neproporcionalna.
13. Trinaesti tužbeni razlog se temelji na tvrdnji da se pobijana odluka temelji na svim nedostacima FOLTF ocjene.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 63.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar Jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (SL 2014., L 141, str. 1.)

Tužba podnesena 23. travnja 2020. – Price protiv Vijeća**(Predmet T-231/20)**

(2020/C 209/46)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelj:* David Price (Le Dorat, Francuska) (zastupnik: J. Fouchet, odvjetnik)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— zastane s postupkom u ovom slučaju i postavi Sudu Europske unije sljedeća prethodna pitanja u ubrzanom postupku:

1. Ukida li povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije europsko građanstvo britanskih državljana koji su prije isteka prijelaznog razdoblja koristili svoje pravo na slobodu kretanja i slobodu nastana na području druge države članice?
2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li se smatrati da kombinacija članaka 2., 3., 10., 12. i 127. Sporazuma o povlačenju, točke 6. njegove preambule i članaka 18., 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije dopušta tim britanskim državljanima zadržavanje, bez ikakve iznimke, pravâ na europsko građanstvo koja su uživali prije povlačenja njihove zemlje iz Europske unije?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje, povređuje li Sporazum o povlačenju članke 18., 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije time što ne sadržava odredbe koje bi im dopustile bez ikakve iznimke zadržavanje tih pravâ?
4. U svakom slučaju, ne povređuje li članak 127. stavak 1. točka (b) Sporazuma o povlačenju članke 18., 20. i 21. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kao i članke 39. i 40. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, time što građanima Unije koji su se koristili svojim pravom na slobodu kretanja i slobodu nastana u Ujedinjenoj Kraljevini, uskraćuje aktivno i pasivno biračko pravo na lokalnim izborima u toj zemlji i, ako Opći sud i Sud to tumače na isti način kao francuski Conseil d'État (Državno vijeće), ne proširuje li se ta povreda na državljane Ujedinjene Kraljevine koji su koristili svoju slobodu kretanja i slobodu nastana?

— djelomično poništi Odluku Vijeća (EU) 2020/135 od 30. siječnja 2020. o sklapanju Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, zajedno sa Sporazumom o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju, u dijelu u kojem Sporazum o povlačenju ne dozvoljava u potpunosti zaštitu prava na zdravlje tih državljana i u dijelu u kojem ti akti automatski i na općenit način razlikuju, bez bilo kakve provjere proporcionalnosti, građane Unije i državljane Ujedinjene Kraljevine počevši od 1. veljače 2020., i tako osobito poništi 6. stavak preambule i članke 9., 10. i 127. Sporazuma o povlačenju;

— naloži Europskoj uniji snošenje svih troškova postupka, uključujući i trošak odvjetnika u visini od 5 000 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju provjere proporcionalnosti ukidanja europskog građanstva za određene kategorije britanskih državljana. Tužitelj ističe da kao europski građanin koji se koristio svojom slobodom kretanja u Uniji i bio odsutan s britanskog državnog područja tijekom više od petnaest godina, nije mogao glasovati na referendumu od 23. lipnja 2016. o članstvu Ujedinjene Kraljevine u Europskoj uniji.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela demokratičnosti, jednakog postupanja, slobode kretanja, slobode izražavanja i dobre uprave.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi pravnog poretka Unije i načela jednakog postupanja, koje je neizostavni dio europskog građanstva. Tužitelj osobito ističe da je pobijana odluka protivna pravnom poretku Unije, koji predviđa načelo jednakog postupanja prema svim građanima, i pravnom poretku Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja. Tužitelj u tom pogledu osobito ističe da pobijana odluka potvrđuje gubitak njegova prava na stalni boravak, stečenog nakon pet godina neprekidnog boravka u jednoj državi članici, bez da su predviđene konkretne posljedice tog gubitka i, štoviše, bez provođenja bilo kakve provjere proporcionalnosti.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na poštovanje privatnog i obiteljskog života zajamčenog Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Tužitelj ističe da pobijana odluka utječe na njegovo pravo na privatni i obiteljski život s obzirom na to da mu oduzima građanstvo Unije, a time i pravo na slobodu boravka na području države članice čiji nije državljan, ali na čijem je području izgradio svoj obiteljski život.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi aktivnog i pasivnog biračkog prava britanskih državljana na lokalnim i europskim izborima. Prema tužitelju, članak 127. Sporazuma o povlačenju povređuje članak 18. UFEU-a i članke 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima. Pobijanu odluku stoga treba poništiti u dijelu u kojem potvrđuje sporazum koji sadržava odredbu koja uspostavlja diskriminaciju između britanskih državljana.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na automatskom i općenitom razlikovanju koje se Sporazumom o povlačenju provodi između građana Unije i državljana Ujedinjene Kraljevine bez provjere proporcionalnosti u pogledu osobnog i obiteljskog života britanskih državljana počevši od 1. veljače 2020. U prilog tom tužbenom razlogu tužitelj tvrdi da ukidanje europskog građanstva ne može biti automatsko i općenito, nego je bilo potrebno predvidjeti ocjenu posljedica *in concreto* i da, u nedostatku takve ocjene, pobijanu odluku treba poništiti.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 35. Povelje o temeljnim pravima, odnosno prava na zdravlje. Tužitelj smatra da zbog činjenice da Sporazum o povlačenju ne predviđa nikakvu mjeru zaštite njegova prava na zdravlje, ta pomoćna nadležnost prestaje postojati za Ujedinjenu Kraljevinu i njezine državljane, što potonje dovodi u opasnost, osobito u razdoblju pandemije i zdravstvene krize.

Tužba podnesena 1. svibnja 2020. – Ryanair protiv Komisije

(Predmet T-238/20)

(2020/C 209/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastupnici: E. Vahida, F. Laprévote, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije (EU) od 11. travnja 2020. o državnoj potpori SA.56812 ⁽¹⁾; i
- naloži Komisiji snošenje troškova.
- Tužitelj je također zatražio da se o njegovoj tužbi odluči u ubrzanom postupku, predviđenom člankom 23.a Statuta Suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se Komisijinom odlukom povrjeđuju posebne odredbe UFEU-a i opća načela europskog prava u pogledu zabrane diskriminacije na temelju državljanstva i slobodnog pružanja usluga, na kojima od kasnih 1980-ih počiva liberalizacija zračnog prijevoza u Uniji. Liberalizacija tržišta zračnog prijevoza u Uniji omogućila je rast istinski paneuropskih niskotarifnih zračnih prijevoznika. Komisijina odluka zanemaruje ulogu takvih paneuropskih zračnih prijevoznika u povezanosti država članica Unije kada dopušta Švedskoj da potporu rezervira samo za one zračne prijevoznike Unije kojima je Švedska izdala operativne licencije Unije. Člankom 107. stavkom 3. točkom (b) UFEU-a predviđena je iznimka od zabrane državne potpore na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a, ali nije predviđena iznimka od drugih pravila i načela UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se Komisijinom odlukom povrjeđuje Komisijina obveza odvagivanja korisnih učinaka potpore naspram njezinih štetnih učinaka na uvjete trgovanja i održavanje nenarušenog tržišnog natjecanja (tj., „test ravnoteže”).
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da je Komisija propustila pokrenuti službeni istražni postupak unatoč ozbiljnim poteškoćama i povrijedila tužiteljeva postupovna prava.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se odlukom povrjeđuje Komisijina obveza obrazlaganja.

⁽¹⁾ Odluka Europske komisije (EU) od 11. travnja 2020. o državnoj potpori SA.56812 Švedska – Program kreditnih jamstava zračnim prijevoznicima na temelju privremenog okvira za mjere državne potpore radi potpore gospodarstvu u trenutnoj epidemiji COVID-19 (još nije objavljeno u SL-u).

Tužba podnesena 30. travnja 2020. – Stada Arzneimittel protiv EUIPO-a – Pfizer (RUXXIMLA)

(Predmet T-239/20)

(2020/C 209/48)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Njemačka) (zastupnici: J.-C. Plate i R. Kaase, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Pfizer Inc. (New York, New York, Sjedinjene Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije RUXXIMLA – prijava br. 17 865 742

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. veljače 2020. u predmetu R 1879/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškove žalbenog postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 5. svibnja 2020. – Stada Arzneimittel protiv EUIPO-a – Pfizer (RUXYMLA)

(Predmet T-248/20)

(2020/C 209/49)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Njemačka) (zastupnici: J.-C. Plate i R. Kaase, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Pfizer Inc. (New York, New York, Sjedinjene Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije RUXYMLA – prijava br. 17 865 739

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 13. veljače 2020. u predmetu R 1878/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;

- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući troškove žalbenog postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 7. svibnja 2020. – González Calvet protiv SRB-a

(Predmet T-257/20)

(2020/C 209/50)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Ramón González Calvet i Joan González Calvet (zastupnik: P. Molina Bosch, odvjetnik)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da se:

- poništi odluka Jedinstvenog sanacijskog odbora SRB/EES/2020/52 od 17. ožujka 2020.;
- procijeni ukupnu imovinu cijele grupe Banco Popular, a ne samo imovinu društva majke odvojeno od imovine njegovih društava kćeri, kao što je to učinio Deloitte, a s obzirom na to da je društvu Banco Santander pripojena cijela grupa, a ne samo društvo majka;
- prihodonosni krediti procijene na 100 % njihove knjigovodstvene vrijednosti;
- neprihodonosni krediti procijene na 100 % njihove knjigovodstvene vrijednosti s obzirom na to da je njihovo pokriće, jamstvima i rezervacijama, blizu 100 %;
- nekretnine grupe Banco Popular procijene na 10 896 000 000 eura s obzirom na to da su odgovarajuće rezervacije već odbijene;
- ukupna imovina grupe Banco Popular procijeni na 153 785 000 000 eura prema argumentima sadržanima u tužbi, čime se dobiva procijenjena prodajna vrijednost za dioničare u slučaju namire 29 365 000 000 eura, jednom kad se oduzme 124 420 000 000 eura koji iznos se, prema Deloitteu, duguje vjerovnicima;
- naloži plaćanje naknade u iznosu od 7,00 eura po dionici, što se dobiva dijeljenjem 29 365 000 000 eura s 4 196 000 000 dionica koje su bile u prometu u trenutku sanacije;
- Ramónu Gonzálezu Calvetu nadoknadi šteta u visini 317 072 eura (tristo sedamnaest tisuća sedamdeset dva eura) za izvlaštenje njegovih 45 296 dionica, a Joanu Gonzálezu Calvetu u visini 11 977 eura (jedanaest tisuća devetsto sedamdeset sedam eura) za izvlaštenje njegovih 1 711 dionica, uvećano za sudske troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Jedinstveni sanacijski odbor (SRB) 6. lipnja 2017. odlučio je o sanaciji grupe Banco Popular i prodao ju je po cijeni od 1 eura društvu Banco Santander. Jedinstveni sanacijski odbor je 17. ožujka 2020., nakon što je saslušao imatelje obveznica i dioničare na koje njegova odluka utječe, svojom odlukom SRB/EES/2020/52 odredio da ne treba nadoknaditi nikakvu štetu dotičnim osobama temeljeći svoju odluku na Deloitteovom izvješću o procjeni 3.

U tužbi tužitelji navode da je Deloitte revizorsko društvo koje je diskreditirano slučajevima poput slučajâ Gowex, Bankia, Gescartera i Abengoa i zapravo, trenutačno, ne provodi reviziju ni nad jednom velikom španjolskom bankom.

U prilog tužbi, tužitelji ističu sljedeće argumente:

1. Tužitelji utvrđuju da je Deloitteova procjena iskrivljena u korist SRB-ovih interesa i da šteti dioničarima, među ostalim, jer
 - podcjenjuje odgođenu poreznu imovinu, koju je društvo Banco Santander u cijelosti naplatilo;
 - ne uzima u obzir da je pokriće neprihodonosnih kredita, jamstvima i rezervacijama, bilo 100 %;
 - podcjenjuje portfelj prihodonosnih kredita;
 - ne obračunava ukupnu imovinu grupe Banco Popular tako da odvoji imovinu pravnog subjekta Banco Popular od imovine njegovih društva kćeri i povezanih društava;
 - ne uzima u obzir da je, nakon što su se odbile rezervacije, neto računovodstvena vrijednost nekretnina bila 10 896 000 000 eura.
2. SRB je 23. svibnja 2017. s Deloitteom sklopio ugovor o procjeni grupe Banco Popular za vrijeme dok je njegova predsjednica Elka König u jednom intervjuu za Bloomberg TV priznala da promatraju grupu Banco Popular. Iz toga se zaključuje da je SRB 23. svibnja 2017. već bio odlučio provesti sanaciju grupe Banco Popular, što se dojavilo agenciji Reuters 31. svibnja, a što je prouzročilo epizodu povlačenja depozitâ čime se narušila likvidnost grupe Banco Popular.
3. Banco de España tvrdi da je Europska središnja banka smatrala da je Banco Popular 13. ožujka 2017. bila solventna banka. Banco Popular nikad nije bio u likvidaciji kako to tvrdi Deloitte, ali jasno je da si je SRB zadao kao cilj da sanira Banco Popular kako bi mogao spasiti Banco Santander, sistemsku europsku i svjetsku banku čiji su se gubici (koje su tužitelji izračunali u iznosu od 22 573 000 000 eura tijekom 2017. godine) sakrili njezinim dioničarima izvlaštenjem i pripajanjem grupe Banco Popular.

Tužba podnesena 8. svibnja 2020. – Global Chartered Controller Institute protiv EUIPO-a– CFA Institute (CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE)

(Predmet T-266/20)

(2020/C 209/51)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Global Chartered Controller Institute SL (Alicante, Španjolska) (zastupnici: M. Pomares Caballero i T. Barber Giner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: CFA Institute (Charlottesville, Virginia, Sjedinjene Američke Države)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žig Europske unije CCA CHARTERED CONTROLLER ANALYST CERTIFICATE – Zahtjev za registraciju br. 15 508 161

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 25. veljače 2020. u predmetu R 235/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- preinači pobijanu odluku na način da utvrdi da u ovom slučaju nisu ispunjene pretpostavke primjene relativnog razloga za odbijanje registracije iz članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe o žigu Europske unije;
- ili, podredno, poništi pobijanu odluku i
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova (uključujući troškove postupka pred žalbenim vijećem) i naloži intervenijentu snošenje troškova koji su nastali u postupku pred Odjelom za prigovore.

Tužbeni razlozi

Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) i članka 92. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

